

[23rd November 1963]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

‘ That the Madras Appropriation (No. 6) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 28 of 1963) be passed.’

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Madras Appropriation (No. 6) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 28 of 1963) be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION) AMENDMENT BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 19 OF 1963)—*cont.*

Clause 2.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 2 do stand part of the Bill.’

SRI T. P. ALAGAMUTHU : Sir, I move the following amendment :—

In sub-clause (v) of clause 2, substitute the following words and figures for the words and figures “ the 1st January 1947 ” :—

“ the 1st July 1963 ”.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I second the amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் இந்தச் சட்டத்திற்கு ரெட்ராஸ் பெக்டிவ் எபெக்ட் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதுதான் நோக்கம். குறிப்பாக இப்போது விதிக்க இருக்கிற இந்த வரியை ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்து வருலிப்பது என்றால் லைசாய் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தினால்தான் இந்தத் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரிவைப் பார்க்கிறபோது இதன்மூலம் 1947-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகுதான் நிறைய வேலைகள் பூர்த்தியாகியிருக்கின்றன. ஆகவே எல்லா திட்டப் பகுதியில் உள்ள மக்களும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் லெவி கட்டவேண்டி வரும் என்றே தோன்றுகிறது. இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் இந்தச் சட்டத்தை 1963-ஆம் ஆண்டு கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் 1947-லோ அல்லது 1948-லோ ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தாலும் அவர்கள்கூட இப்போது இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வரி கட்டவேண்டுமென்பது சரியாக இருக்காது. காரணம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகுதான் குறிப்பாக 1947-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகுதான் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பது உண்மை. 1955-ஆம் ஆண்டே இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்த போதிலும் இதுவரை வரி விதிக்கப்படவில்லை. அல்லது சில பகுதிகளில் வரி

23rd November 1963] [திரு. செ. மாதவன்]

விதிக்கப்பட்டு அப்புறம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. இப்படிப் பட்ட சூழ்நிலையில் இன்றைய தினம் பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்துகூட விவசாயிகளிடம் இருந்து வரி வசூலிக்கவேண்டுமென்றால், வசூலிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை இந்தச் சட்டமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டால், அந்த வரி தங்களை எவ்வளவு பாதிக்குமோ என்று பயந்து கொண்டிருந்த மக்களை, அந்த வரி தங்களை பாதிக்குமாதலால் அந்த வரியே கூடாது என்று கோரிக்கொண்டிருந்த மக்களை அவர்கள் எதிர்பார்க்காத நிலைமையில் எதிர்பார்க்காத வகையில் பழைய வருடங்களுக்கும் சேர்த்துக் கட்டவேண்டுமென்று சொல்வது மிகவும் பாதிக்கும். இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இந்தக் கருத்தையொட்டி இந்த ஆண்டில் இருந்து அல்லது இனிமேல் வரப்போகிற ஆண்டில் இருந்து இந்த வரியை விதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்குவது விவசாயிகளின் பால் ஓரளவு கருணை வைத்து உதவியதாக இருக்கும் என்று சொல்லி இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது எழுப்பிய திருத்தத்திற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமானால் திரும்பவும் நான் பொது விவாதத்திற்கு சொன்ன பதில்கள் அத்தனையையும் சொல்ல வேண்டும். இருந்தாலும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு ஏன் இயலாது என்பதை ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளில் சொல்கிறேன். நாம் ஏதோ புதுச் சட்டத்தையோ, புதிய வரி அமைப்பையோ திடீரென்று கொண்டு வரவில்லை. இந்தச் சட்டம் 1955-ஆம் ஆண்டிலே நிறைவேற்றப் பட்ட ஒன்றாகும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களே அறிவார்கள். ஆகையால் இன்றைக்கு ஏதோ எதிர்பார்க்காத வகையில் இந்தப் புதிய வரி மசோதா கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது என்று யாருமே நினைக்க வேண்டாம். அதோடு அல்லாமல் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இனிமேல் அமைக்கப்படுகிற நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு மட்டும் பொருந்தும் வகையில் இந்த ஆண்டில் இருந்து, அல்லது இனிமேல் வரப்போகிற ஆண்டில் இருந்து இந்த வரி விதிப்பைக் கொண்டு வந்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். 1947-க்குப் பிறகு கடந்த பதினைந்து பதினாறு ஆண்டுகளுக்குள் நம் மாநிலத்தில் அமைக்கப்படக்கூடிய பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அனைத்தையும் நாம் எடுத்து நிறைவேற்றிவிட்டோம். அந்த அந்தத் திட்டங்களின் பயனைக்கூட அந்த அந்த திட்டப்பகுதி மக்கள் அனுபவிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இனிமேல் பெரிய திட்டங்களை நாம் அமைக்க விரும்பினாலும்கூட அதிகமான திட்டங்களை அமைக்க வசதியில்லை. மேலும் பெரிய பெரிய அனைத் திட்டங்களை நாம் முன்பு ஏற்றுக் கொண்டபோது அந்த அந்தத் திட்டப்பகுதியில் உள்ள மக்களே இம்மாதிரி லெவி கொடுக்கத் தயாராய் இருப்பதாக முன்பே உத்தரவாதம் அளித்துள்ளார்கள். பொதுவாக நான் சொன்னது போல இது ஒன்றும் புதுப்பிரிவில்லை.

23rd November 1963] [திரு. வெ. ராமையா

1955-ஆம் வருஷத் சட்டத்தில் உள்ள பிரிவுதான். ஆகையால் ஏதோ ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் நாம் கொடுப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொள்வதில் லாபம் இல்லை. எந்த எந்த திட்டங்கள் இதுவரை நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றனவோ அந்த அந்தத் திட்டப் பகுதிகளுக்காகத்தான் இந்த லெவியைக் கொண்டு வருகிறோம். ஆகவேதான் கணம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தம்முடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 3 do stand part of the Bill.’

SRI T. P. ALAGAMUTHU : Sir, I move the following amendments :—

‘ In the proposed new section 4-A, add the following proviso, after the existing proviso :

“ Provided that no betterment contribution shall be levied on a landholder who owns not more than five acres of land ”.

‘ In the proposed new section 4-B (2), in clause 3, substitute the words “ annual income of revenue ” for the words “ annual increase in revenue, if any,”.

‘ After the proviso to the proposed new Section 4-B (1), add the following provisos :—

“ Provided further that no betterment contribution shall be levied on any land in any improved old ayacut under a notified work, the cost of which does not exceed two lakhs of rupees if the said notified work has been executed for the lands which have been taken over by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.”

“ Provided further that no betterment contribution shall be levied on a landholder who owns not more than five acres of land”.

SRI S. MADHAVAN : I second the amendments.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move the following amendments :—

(i) In the proviso to the proposed new Section 4-A, for the words “ one lakh of rupees ”, substitute the words “ one lakh and fifty thousand rupees ”.

(ii) In the proviso to sub-section (1) of the proposed new Section 4-B, for the words, “ one lakh of rupees ”, substitute the words “ one lakh and fifty thousand rupees ”.

28rd November 1963]

MR. DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I do not think that I need elaborate the objects underlying the amendments which I have moved just now. I am confident that hon. Members will appreciate the fact that the Government have further considered and raised the limit from one lakh of rupees to one lakh and fifty thousand rupees. I am also certain that this will take away the hardships to be experienced by ryots in the small irrigation project areas and particularly in the dry areas. This will go a long way to give a big relief to ryots in small irrigation project areas where we are taking up works or we have taken up works, particularly in the districts like Tirunelveli and Ramanathapuram and dry areas like Pudukkottai. I am sure the action of the Government in bringing forward these amendments will be highly praised and appreciated by all the hon. Members of this House as a very good decision.

* திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து நேற்று இந்த மன்றத்திலே கூறிய கருத்துக்களை யெல்லாம் மனத்திலே கொண்டு, நாங்கள் இரண்டு லட்சம் என்று சொன்னாலும், அவர்கள் 1-1/2 லட்சம் என்றவது ஆக்கியதற்காக நான் பொதுமக்களின் சார்பாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போன்று இந்தப் பிரிவுக்கு எங்களுடைய பகுதியிலிருந்து இன்னமும் மூன்று திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தத் திருத்தங்களையும் கொஞ்சம் கருணையோடு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போடக்கூடிய வரி எல்லா விவசாயிகளையும் ஒரே மாதிரி பாதிக்கக் கூடிய நிலையிலே இருக்கக் கூடாது என்ற கருத்தை நான் மட்டுமல்ல, இந்த அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட பல குழுக்களிலும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறைந்த ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்குச் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்ற கருத்தை 1951-52-ஆம் ஆண்டிலேயே அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட குழு கூறியுள்ளது. அப்படிப்பட்ட கருத்தை வலியுறுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலேதான் ஐந்து ஏக்கர் உள்ள விவசாயிகளுக்காவது இந்த வரி விதிக்கப்படாத சூழ்நிலை இருக்கவேண்டுமென்பதைத் திருத்தமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஐந்து ஏக்கர் என்ற அளவுக்கு எங்களுடைய கருத்தை ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும், நிலத்தையே நம்பி வாழக்கூடிய சாதாரண ஏழை விவசாய மக்களுக்காவது, ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடிய அத்தகைய விவசாயிகளுக்காவது இந்த வரியிலிருந்து சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை அரசாங்கம் கருணையுடன் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதே பிரிவிலே—2-வது பிரிவுக்கு 'Annual income of revenue' என்ற வார்த்தைகளை நாங்கள் போட்டிருக்கிறோம். இப்போது இருக்கக் கூடிய சட்டத்திலே 'increase in revenue' என்று இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட ஆயக்கட்டிலே இந்தத் திட்டம் வந்ததற்குப்

[திரு. செ. மாதவன்] [23rd November 1963]

பின்னாலே 'increase in revenue' என்று எடுத்துக் கொண்டால் மிகக் குறைவாக இருக்கும். ஆகவே அதைக் கணக்கிட்டு அதை 20 மடங்காக ஆக்கி கழித்த பிறகு வரக்கூடிய தொகையை ஆயக் கட்டின் மீது வரியாகப் போட்டால் அதிகமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை இல்லாமல் இந்த ஆயக்கட்டில் இருந்து எவ்வளவு வருமானம் வருகிறதோ அந்த வருமானம் முழுமையும் 20 மடங்காக ஆக்கி அதைக் கழித்த பிறகு பின்னால் வரக்கூடிய தொகையை வரியாகப் போட்டால் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் சலுகை காட்டியதாக இருக்கும் என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் இந்தப் பிரிவைப் பொறுத்தவரை ஒரு பாகுபாடு இருக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் ஏற்கனவே எடுத்துக் காட்டியது போல் ஜீவநதி உள்ள பகுதிகளுக்கும், காட்டாறு உள்ள பகுதிகளுக்கும் உள்ள வரி விகித வேறுபாட்டை எடுத்துப் பார்த்தால் ஜீவநதிப் பகுதிக்கு வரக்கூடிய வரி விகிதம் குறைவாகவும் அதே சமயத்தில் காட்டாறு பகுதிக்கு அதிகமாகவும் வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதையும் யோசித்து, மொத்த வருமானத்தை எடுத்துக்கொண்டு கணக்கிட்டுப் பார்க்கவேண்டுமென்ற கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். 1948-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் மூலமாக ஜமீன் பிராந்தியங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஜமீன் பிராந்தியங்களைப் பொறுத்தவரையில் 'இரண்டு லட்சம் ரூபாய்' என்று ஆக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். மற்றப் பகுதிகளுக்கு '1½ லட்சம் ரூபாய்' என்ற கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் ஜமீன் பிராந்தியத்திலிருந்து வந்தவர்கள். அவர்கள் நிச்சயமாக அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களின் கஷ்டத்தை நன்கு உணருவார்கள். ஆகவே, ஜமீன் பிராந்தியங்களைப் பொறுத்த வரை 'இரண்டு லட்சம்' என்று ஆக்கவேண்டுமென்ற எங்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

* திரு. க. ர. நல்லசிவம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மூன்றாவது பிரிவின் கீழ் 'ஐந்து ஏக்கர்' என்று இருக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். காங்கிரசானது ஜனநாயக சோஷலிசத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தப் பாதையிலே போவது என்று முடிவு எடுத்துள்ளனர். அவர்கள் அந்தப் பாதையிலே போகவேண்டுமென்பதிலே உண்மையிலேயே தம்பிக்கை இருக்குமானால் குறைந்த அளவு நிலம் உள்ள விவசாயிகளுக்காவது இந்த வரியிலிருந்தும் விதிவிலக்குக் கொடுப்பது மிகவும் அவசியமாகும். குறிப்பாக, ஐந்து ஏக்கருக்கும் அதிகமாக நிலம் உள்ளவர்கள் அதிக அளவு இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். ஆகவே, சோஷலிச

23rd November 1963] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

பாணி சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் சிறிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுத்தால்தான் உண்மையிலேயே அவர்கள் தங்களை சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைப்பதிலே அக்கறை கொண்டவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியும். ஆகவே, வெளும் வாயளவில் சோஷலிசம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருமல், ஐந்து ஏக்கர் என்று இல்லாவிட்டாலும் மூன்று ஏக்கர் அளவுக்காவது இந்த வரியினின்றும் விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஐந்தாவது திருத்தத்திலே—

In the proposed new section 4-B(2), in clause 3, substitute the words "annual income of revenue" for the words "annual increase in revenue, if any,"

என்று இருப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதா ஒரு அடிப்படையான காரணத்தின் பேரில் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே ஆயக்கட்டு பகுதிகளில் 'இரிகேஷன் சோர்ஸ்' இருக்கின்றன. அதற்கென்று தனியாக ரெவின்யூவும் இருக்கிறது. அதை மேலும் 'ஹிம்பூன்' செய்வதால் ரெவின்யூ அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அபிவிருத்தி செய்வதன் காரணமாக ஏற்படக்கூடிய செலவைச் சரிகட்ட 'பெட்டர்மென்ட் லெவி' போடப்பட்டிருக்கிறது. அபிவிருத்தித் திட்டத்தினால் பலன் அடையக்கூடிய விவசாயிகள் 'அடிஷனல் ரெவின்யூ' கட்ட வேண்டும். பழய வருமானத்தைப் பார்த்து, ரெவின்யூவைக் கணக்கிட்டு அதே விகிதத்தில் வரி இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது அடிப்படைக்கே விரோதமாக இருக்கிறது.

இன்னொன்று, எப்போது வரி போட்டாலும் எதிர்க்கட்சியினர் 'வரி, வரி' என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அபிவிருத்தித் திட்டத்தினால் பலனை அனுபவிக்கும் விவசாயிகள் அதற்கு ஆகும் செலவின் ஒரு பகுதியையும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்குச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்றாலும், அவ்வாறு சலுகை கொடுத்தால் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமே மறைந்து விடும். அப்படி விலக்குக் கொடுத்தால் 80 சதவிகிதம் பேர் அதிலே வந்து விடுவார்கள். ஆகவே, அப்படிச் செய்தால் அடிப்படை நோக்கம் தகர்ந்துவிடும் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலே முக்கியமாக கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் ஐந்து ஏக்கர் அல்லது மூன்று ஏக்கர் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இந்த 'லெவி'யிலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது. இதைக் குறித்து சோஷலிஸ்ட் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும் போது, 'சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று

[திரு. வெ. ராமைய்யா]

[23rd November 1963]

விரும்புகிற காங்கிரஸ் மகாசபையைச் சேர்ந்தவர்கள் இதைக் கூடப் பரிசீலிக்கக் கூடாதா? என்று கொஞ்சம் அழுத்தம் திருத்த மாகவே கேட்டார்கள். சோஷலிசத் தத்துவத்திற்குப் புறம்பாக இந்த மசோதாவில் ஒன்றும் இல்லையென்பதை இந்த மசோதாவின் தத்துவம் என்ன என்பது பற்றி அவர்கள் யோசித்துப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்ள முடியும். இதிலே பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள், சிறிய நிலச்சுவான்தார்கள் என்ற பிரச்சனை கிடையாது. இது நாட்டிலுள்ள எல்லா விவசாயிகளையும் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையும் இல்லை. இதனுடைய நோக்கமே ஒருசில பகுதிகளில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதுதான். சில இடங்களில் பெரிய திட்டங்களையும், சில இடங்களில் நடுத்தரத் திட்டங்களையும், சில இடங்களில் சிறு திட்டங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக அரசாங்கத்தினுடைய பொது நிதியையும் நாம் செலவு செய்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தினால் உடனடியாக லாபம் அடையக் கூடியவர்கள் அந்தத் திட்டப் பகுதிகளைச் சார்ந்திருக்கக் கூடிய விவசாயிகள்தான். ஆகவே ஒரு திட்டம் விவசாயிகளுக்காக நிறைவேறும் பொழுது பொதுவாக சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கும் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் நன்மை வந்துவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு திட்டம் போடும்போது, அதற்காக செலவு செய்யும்போது, இதன் காரணமாக பலன் அடையும் விவசாயிகளிடமிருந்து பெட்டர்மென்ட் லெவி என்பது வாங்கப்படுகிறது. மொத்தமாக வாங்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிற குறைகளைப் பார்க்கும்போது ஏதோ விவசாயிகள் எல்லோரிடமிருந்தும் வாங்குகிறோமோ என்ற சந்தேகம்கூட ஏற்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது, லோயர் பவானி திட்டத்தை அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்காக நிறைவேற்றும்போது, அதற்காக அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து பெட்டர்மென்ட் லெவி வாங்கும்போது, அது எப்படி புதுக்கோட்டையிலுள்ள விவசாயிகளின் பிரச்சனையாக வரும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இது வருஷாந்திர வரியாக போடப்படும் வரியல்ல. பெட்டர்மென்ட் லெவி என்று மொத்தமாக வாங்கப்படுகிறது, விவசாயிகளை பாதிக்கிறது என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவி செய்வதற்கு முடியாது. இது உடனடியாக லாபம் அடைகிறவர்களிடமிருந்து நாம் இந்த வரியை வாங்குகிறோம். வருஷாந்திரமாக வாங்கக்கூடிய வரியல்ல. முன்கூட்டியே அவர்களிடம் ஒரு ஏக்கருக்கு இத்தனை ரூபாய் செலவாகும், விவசாயிகள் ஒரு ஏக்கருக்கு இத்தனை ரூபாய் லெவியாக கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதை சொல்லி, பெட்டர்மென்ட் லெவி என்று ஒரு முறை போடுகிறார்கள். பார்க்கப்போனால் ஒரு ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் என்ற அளவில் அல்லது ஷேட்டில் கண்டுள்ளபடி விதிக்கப்படும், 200 ரூபாய்க்கும் குறைந்த அளவில் போட வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதில் சோஷலிச தத்துவத்திற்கு எந்தவித

23rd November 1963] [திரு. வெ. ராமையா]

மான மாறுபட்ட கருத்தும் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு திருத்தம் கொண்டு வந்த அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதால் யாருக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களானால், விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுத்து வந்திருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடியும். இந்தச் சட்டம் வரும்போது, முன்பு இருந்த சட்டத்தில் உயர்ந்த பட்சம் 25 ஆயிரம் ரூபாய், 30 ஆயிரம் என்று வைத்திருந்தோம். இப்போது பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போய்விட்டு வந்ததின் பின்னால் புது வேலைகள், சப்ளிமென்ட் வேலைகள் என்று ஒரு திட்டத்தை வைத்தோம். இதைப்பற்றி நன்கு ஆலோசித்து இப்போது ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதன் காரணமாக சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு பெரும் ஆதரவு கிடைக்க முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். லோயர் பவானி, அமராவதி, மணிமுத்தாள் போன்ற திட்டங்களில் எல்லாம் ஐந்து ஏக்கர் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறோம், ஆகவே இதிலும் ஐந்து ஏக்கர் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அது இதில் பொருத்தமாக இருக்காது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஜமீன் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இதில் விசேஷ சலுகை காட்டவேண்டும் என்று இன்னொரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றியும் நாம் முன்பாகவே பரிசீலித்திருக்கிறோம். இதிலுள்ள வாதம் என்னவென்றால், ஜமீன் பகுதியில் பாசன ஆதாரங்கள் எல்லாம் முன்னால் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தது என்பதுதான். இதை அரசாங்கம் நன்கு உணரும். ஆகவே இந்தப் பகுதிகளுக்கு இரண்டு லட்சம் அல்லது மூன்று லட்சம் என்று போட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது ஜமீன் பகுதிகளுக்கு நீண்டகாலமாக பாசன ஆதாரங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தது. ஜமீன் ஒழிப்பிற்குப் பிறகு அந்தப் பகுதியில் மராமத்து வேலைகள், ரிப்பேர் வேலைகள், மெயின்டனன்ஸ் வொர்க்ஸ் இதற்காக கோடிக்கணக்கில் செலவிடப்பட்டிருந்தாலும் அது இந்த லெவி சட்டத்தில் வராது. இதற்குப் புறம்பானது, அப்பாற்பட்டது என்று அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறது. ஜமீன் பகுதியாக இருந்தாலும், ரயத்துவாரி பகுதியாக இருந்தாலும் புதுவேலை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் அதற்கு லெவி போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்கு விதிவிலக்கு கொடுப்பது என்றால் நிச்சயமாக அது டிஸ்கிரிமினேஷன் ஆகும். ஆகவே இதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்றுதான், கனம் சங்கரன் அவர்கள் 'இன்க்ரிஸ் இன் ரெவினியூ' என்பதில் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [23rd November 1963]

பொதுவாக விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காகவே இச்சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதை கனம் மாதவன் அவர்களும், வரண்ட பிரதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கும் கனம் அழகமுத்து அவர்களும் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே அவர்களுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்தவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. செ. மாதவன் : மிஸ்டர் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர் ஸார், பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், கனம் அங்கத்தினர் சங்கரன் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். இந்தத் திருத்தம்பற்றி நான் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து கேட்க விரும்புவதெல்லாம் இதைத்தான். அதாவது பொதுவாக ஜீவநதி பகுதிகள், காட்டாறுப் பகுதிகள் என்று இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் ஜீவநதி பகுதிகளில் ஆயக்கட்டு நிலங்களிலிருந்து 'இன்க்ரிஸ் இன் ரெவின்யூ' அதிகமாக இருக்கும். காட்டாறு பகுதிகளில் குறைவாக இருக்கும். இதை 20 மடங்காக பெருக்கி கணக்காக்கும் போது, ஜீவநதி பகுதிகளில் இப்போது இருப்பது குறைவாக வரும், காட்டாறு பகுதிகளில் கூடுதலாக வரும். ஆகவே இந்த வித்தியாசத்தை உணர்ந்து 'இன்க்ரிஸ் இன் ரெவின்யூ' என்றிருப்பதில் 'ஆனிலஸ் இன்கம் இன் ரெவின்யூ' என்று சேர்த்தால் நன்றாக இருக்கும்ல்லவா? இல்லையென்றால் 'கால்குலேஷன்' செய்யும்போது, அதிகவரி காட்டாறு பகுதிகளுக்கு வரும்ல்லவா, ஏன் இந்த வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும்? ஏன் இந்த வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதையும், இதில் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கருத்து என்ன என்பதையும் கூற கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[இச் சமயத்தில் கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா அவர்கள் (அமைச்சர்) அதிகாரிகள் மாடத்தின் பக்கத்திற்கு ஆலோசனைக்காகச் சென்றிருந்தார்.]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வக்கீல் ஆதலால், இதில் ஏதாவது பாகுபாடு இருக்கிறதா என்பதை அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு பதில் சொல்லலாம் என்றுதான் போயிருந்தேன். இதில் எந்த விதமான பாகுபாடும் இருக்காது. ஜீவநதி பகுதி, காட்டாறு பகுதி என்ற இரு பகுதிகளிலும் எந்தவிதமான பாகுபாடும் இதனால் வராது என்பதை நிச்சயமாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதில் 'டிஸ்க்கிரிமினேஷன்' ஏற்படுவதற்கு வழியில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

The amendments of Sri T. P. Alagamuthu were put and ~~carried~~.

The Government amendments were put and carried.

Clause 3, as amended, was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

23rd November 1963]

Clause 5.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That clause 5 do stand part of the Bill.”

SRI T. P. ALAGAMUTHU : Sir, I move the following amendments :—

In the proviso to the proposed sub-section (1) of section 7, substitute the words “ five years ” for the words “ two years ”.

In the proposed sub-section (1) of section 7, substitute the words “ whichever is lower ” for the words “ whichever is higher ”.

SRI S. MADHAVAN : I second the amendments.

MR. DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

* திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தின் அடிப்படையைப் பற்றியும் நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள். இந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய திருத்தம்தான் என்று நம்புகிறேன். அதை ஆழ்ந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே முதல் பகுதி வருஷங்களைப் பொருத்தது. இந்த வரியை ஒரு விவசாயி ஒரே தவணையில் கொடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், அவருக்குச் சலுகை காண்பிக்கக் கூடியது ரிபேட் செக்ஷன் என்று தனியாக இருக்கிறது. அதை இரண்டு வருஷங்களுக்குள் கொடுத்துவிட்டால் சலுகை உண்டு. அதற்கு மேல் என்றால் கிடையாது என்ற கருத்து தோனிக்கிறது. நம் நாட்டு விவசாயிகளைப் பற்றி நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இத்தகைய சட்டங்களைப் புரிந்துகொண்டு, உடனடியாக சட்டங்களின் பலனை அனுபவிக்கும் சூழ்நிலையில் இல்லை என்பது எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய உண்மை. நான் கேட்டிருப்பது, இரண்டு ஆண்டுகளை ஐந்து ஆண்டுகளாக ஆக்குங்கள் என்பதாகும். எப்போதும் கேட்பது என்றால் கூடுதலாகத்தான் கேட்போம். கொடுக்கிறவர்கள் குறைத்துத்தான் கொடுப்பார்கள். இரண்டு என்பதை ஐந்து ஆக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். அதற்கு மனம் இல்லை என்றால், அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் சலுகை காட்டும் முறையில் இரண்டு ஆண்டுகளை அதிகமாக்க முன் வருவார் என்று நம்புகிறேன்.

12-00
noon.

இன்னொன்றை திருத்தம் கொஞ்சம் சிந்திக்கப்படக்கூடிய திருத்தம்தான். அந்தப் பிரிவிலே 20 தவணைகளில் அந்த வரியைச் செலுத்தலாம் என்ற கருத்து கனம் முதல் அமைச்சரால் பொறுக்குக் குழுவிலே தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்து. 10 ரூபாய் என்பதை 5 ரூபாயாக ஆக்கவேண்டும் என்று அவர் சொன்னார்கள். அதை பொறுக்குக் குழு ஏற்றுக்

[திரு. செ. மாதவன்] [23rd November 1963]

கொண்டது. ஆனால் இப்போது இந்தப் பிரிவை உன்னிப் பாகப் படித்துப் பார்த்தால், 20 தவணைகளில் கட்டலாம் என்று வலது கையால் கொடுத்ததை இடது கையால் எடுத்துக்கொண்ட முறையில் இருக்கிறது. காரணம் 5 ரூபாய் அல்லது 20 தவணைகளில் கொடுக்கலாம் என்று கூறிவிட்டு “விச்செவர் இஸ் ஹையர்” என்று சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த உறுதி, 20 தவணைகளில் கொடுக்கலாம் என்ற உறுதி இன்னொரு முறையில் தட்டிப் பறிக்கப்படுகிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய உறுதியை நிலைநாட்டும் வண்ணம் “விச்செவர் இஸ் லோயர்” என்று திருத்திவிட்டால், 20 தவணைகளில் அல்லது 5 ரூபாய்க்குக் குறைத்தும் கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற வாதத்தையாவது சொல்லுவதற்கு இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டு திருத்தங்களில் முதல் திருத்தம் இரண்டு வருஷங்களை ஐந்து வருஷங்களாக ஆக்கவேண்டும் என்பது. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேறி அதை விவசாயிகள் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையைத் தெரிந்திருந்தால் இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியமே இராது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், எந்தத் திட்டம் நிறைவேறினாலும், திட்டம் நிறைவேறக்கூடிய நேரத்திலேயே உடனடியாகப் பெரும் அளவுக்கு அந்தத் தண்ணீரை விவசாயிகள் பயன்படுத்திவிடுகிறார்கள். ஒரு சில குறிப்பிட்ட கஷ்டமான பகுதிகளுக்குத்தான், அந்த பூமியின் உயரத்தைக் குறைப் பதோ அல்லது பூமியை சீர் செய்ய வேண்டிய வேலைகளால் தாமதம் ஏற்படும். ஆனால் இந்த பாசனத் திட்டங்களைத் தெரிந்துகொண்ட வரையில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு அதிகமாக உயர்த்தவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் உண்மையிலேயே சில இடங்களில் கஷ்டம் இருக்கிறது. அங்கே பூமியினுடைய உயரத்தை குறைக்க அல்லது பூமியைப் பண்படுத்த பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த கஷ்டங்கள் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளுக்கு ஆதாரஸ்ட் ஆபீஸர் இந்தத் சட்டத் திவிரந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கலாம் என்பதை என்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. இரண்டு வருஷமே போதும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக 20 வருஷம், 5 ரூபாய் என்ற பிரச்சனையை கிளப்பினார்கள். இதில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய உறுதியை தன்னுடைய வாதத்திற்கு கனம் அங்கத்தினர் ஆதாரமாகச் சொன்னார்கள். கனம் முதலமைச்சர் கொடுத்த உறுதியையொட்டித்தான் இந்தப் பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் திருத்தமும் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

23rd November 1963]

The amendments were put and lost.

Clause 5 was put and carried.

Clauses 6 to 10 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 19 of 1963), as amended, be passed.”

MR. DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 19 of 1963), as amended, be passed.”

*திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்புக்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சட்டம் நிறைவேற இருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே பொதுவான என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலே அபிவிருத்தி ஏற்படும்போது அதன் பலனை குறிப்பிட்ட விவசாயிகள் அடைவதாகச் சொன்னார்கள். நான் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் அபிவிருத்தியின் பலனை நாட்டில் உள்ள எல்லா மக்களும் அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் கிடையாது. பொதுவாக அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள்மட்டும் அனுபவிக்கிறார்கள் என்று நினைத்தால் அது நியாயம் ஆகாது. எங்கள் பகுதிக்கு 1954-ல் தண்ணீர் வந்தது. தண்ணீர் வந்து 10 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இவ்வளவு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பும் கூட சுமார் மூன்றில் ஒரு பங்கு பேர்கள்தான் முழுப் பலனையும் அனுபவிக்கிறார்கள். மூன்றில் இரண்டு பங்கு மக்கள் இன்றைக்கும் கூட தொல்லைகளையும் சங்கடங்களையும் அனுபவித்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய தொல்லைகளும், கடன்களும் அப்படியே இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. அதைப் பற்றி நான் ஒரு திருத்தம் கூட கொடுக்க நினைத்தேன். ஆனால் நான் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருந்த காரணத்தினால் திருத்தம் ஏதும் கொடுக்க இயலாதிருந்தேன். ஒரு விஷயத்தை சர்க்கார் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சட்டம் வந்தவுடன், தண்ணீர் விட்ட பிறகு இரண்டு ஆண்டுகளில் இந்த வரி விதிப்பு என்று இருக்கிறது இந்த மசோதாவிலே. பொதுவாகப் பார்க்கும்போது ஆங்காங்கு இது தொல்லை தரும். கீழ் பாவானித் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் முதல் முதல், சுதந்திரம் அடைந்த

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [23rd November 1963]

பிறகு வந்த திட்டம் அது. அந்தத் திட்டம் வந்து 10 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அப்படியிருந்தாலும் கூட வருமானத்திற்குத் திட்டமும் விவசாயிகள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். குறைந்த பட்சம் ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்ட பிறகு 5 ஆண்டுகள் கழித்து ஏதோ வரி கொடுக்கும் சக்தி வரும். இதிலே பல்வேறு சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சப் பிரதேசமாக இருந்து, பஞ்சம், பசி இவைகளை அனுபவித்து வந்தவர்கள், தண்ணீர் வந்த பிறகு நிலத்தை சீர்திருத்தவேண்டியிருக்கிறது. நிலத்தை சீர்திருத்துவதற்கு சர்க்கார் பணம் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பெருவாரியாக தண்ணீர் கிடைக்கும்போது எல்லோரும் கடன் பெற முடியாது. அதோடு தண்ணீர் வந்து பாசனம் பெற்ற பிறகுதான் மதிப்பு உயருகிறது. அந்த மதிப்பு வைத்துத்தான் கடனைப் பெற முடியும். பல சிக்கல்கள் காரணமாக எந்த அளவுக்கு நிலம் இருந்தாலும் கூட சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர பல வருஷங்கள் ஆகின்றன. இந்த அடிப்படையில்தான் முதல் வருஷத்தில் பாதி தண்ணீர் தீர்வை, இரண்டாவது வருஷத்தில் முக்கால் தண்ணீர் தீர்வை, மூன்றாவது வருஷத்தில் முழு தண்ணீர் தீர்வை என்று அந்த மாதிரி வைத்திருக்கிறார்கள் ரெவின்யூ வசூலிலே. திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு தண்ணீர் கிடைத்ததற்குப் பின்னால் குறைந்தபட்சம் ஐந்து ஆண்டுகாலமாகது கழித்து வரி போட்டால்தான் விவசாயிகள் பலன் பெற முடியும். இல்லாவிட்டால், விவசாயிகளுக்கு பெரிய தொல்லையாகப் போய்விடும். கொப்பு வாய்க்கால் பிரச்சனை என்றைக்கும் தீராத பிரச்சனை. முதன் முதலாக ஒரு சட்டம் வந்தது. அதற்குப் பிறகு ஒரு தனிச் சட்டம் போடப்பட்டது. அதற்குப் பின்னால்கூட ஒரு சில இடங்களில் கொப்பு வாய்க்கால் வெட்ட முடியாத நிலை இருக்கிறது. சட்டத்தைப் போட்டு விட்டால் மட்டும் போதாது, விவசாயிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். நாம் ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், தண்ணீர் கிடைத்ததற்குப் பிறகு சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால்தான் விவசாயிகள் பலனை அனுபவிக்க முடியும். தண்ணீர் கிடைத்ததற்குப் பின்னால், குறைந்த பட்சம் ஐந்து ஆண்டுக்குப் பிறகு தான், இந்த வரியை வசூலிப்பது என்று சர்க்கார் முடிவு செய்தால், விவசாயிகளுக்கு மிகவும் ஆதரவாக இருக்கும்.

தீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், விவசாயிகள் மட்டில்தான் பயன் அடைகிறார்கள் என்று சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்க முடியாது. ராஜ்யம் பூராவும் இருக்கக் கூடிய ஜனங்களுக்கும் பயன் கிடைக்கிறது, அவர்களும் அபிவிருத்தி அடைகிறார்கள். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பல இடங்களில் ஜனங்கள் அபிவிருத்தி வரி கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். வேண்டுமானால், 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர், 1,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு இது பொருத்த

23rd November 1963] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

மாக இருக்குமே தவிர, மற்றபடி பொருத்தமாக இருக்காது. நான் ஒன்று அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். பாம்பிக்குளத் திட்டப் பகுதியில் லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வாங்க முடியுமா என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உண்மையில் ஜனங்கள் முதலில் தண்ணீரை எப்படியாவது கொண்டு வந்து விடுங்கள் என்று சொல்லுவார்கள், தண்ணீரை எப்படியாவது கொண்டு வந்து திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று விரும்புவார்கள். பின்னால் எதிர்காலத்தில் அவர்கள் கஷ்டங்களை அனுபவிக்கும்பொழுது, அவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். (குறுக்கீடு) கிளர்ச்சியில் பலன் இருக்கிறது....

கனம் உதவி சபாநாயகர் : மீண்டும் கனம் அங்கத்தினர் பொது விவாதத்தில் ஈடுபடுகிறார்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : கீழ்பவானி பிரதேசத்தில் கிளர்ச்சிக்கு பலன் இருக்கிறது என்பதை ஆதாரத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். அன்றையதினம் கிளர்ச்சி நடத்தவில்லையென்றால் விவசாயிகள் அந்த சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 500, ரூ. 1,000 வரி செலுத்தக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். கிளர்ச்சி செய்ததினால்தான் சர்க்கார் வேறு வகையில் கருத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார்கள். பிறகு சட்டத்தைக் கீழே போட்டுவிட்டார்கள். பிறகு இப்பொழுது இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஏக்கருக்கு ரூ. 250 செலுத்த வேண்டியதாக வந்திருக்கிறது. கிளர்ச்சியினால் ஒன்றும் பலன் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது.

நான் கடைசியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், விவசாயிகளைப் பொருத்த மட்டில் குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். கீழ்பவானிப் பிரதேசத்தைப் பொருத்தவரையிலே, ஐந்து ஆறு நாட்களுக்கு ஒரு தடவைதான் தண்ணீர் பெற்று நெல் சாகுபடி செய்கிறார்கள். தஞ்சாவூரில் திட்டம் இருந்தால், தினசரி தண்ணீர் பெற்று நெல் சாகுபடி செய்கிறார்கள். இது குறித்து விசேஷ பிரிவு ஒன்றும் இந்த மசோதாவில் கிடையாது. நிச்சயம் குறிப்பிட்ட அதிகாரிகள் இதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, 4-வது, 5-வது தரத் தின்கீழ் பவானிப் பிரதேசத்தை சேர்த்துக் கொண்டால்தான் நியாயமாக இருக்க முடியும். விவசாயிகளைப் பாராட்டாவிட்டாலும்கூட, ஒரு போக நஞ்சை தரத்தில் இந்தப் பகுதியையும் சேர்த்து, விவசாயிகள் தலையில் பெரிய பாரத்தை சுமத்தி வைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்டமாக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் நாம் இருக்கிறோம். அரசாங்கம் 'நோடிபை' செய்து சில திட்டங்களை பிரசாரம் செய்வதற்குரிய அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றை நினைவுக்குக் கொண்டு

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [23rd November 1963]

வர விரும்புகிறேன். கடந்த பல வருஷங்களுக்கு முன்பாக நிறைவேற்றப்பட்ட சில திட்டங்களிலே மணிமுத்தாறு திட்டம் ஒன்று. மற்ற திட்டங்களிலிருந்து மணிமுத்தாறு திட்டம் வேறுபட்டது. ஏனென்றால், அரசாங்கம் எப்படி 'பெட்ரமெண்டு லெவி' பயன் அடைவோர் கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறதோ, அதேபோல ஒரு குறிப்பிட்ட 'எக்ரி மெண்டு பிட்லின் தி பார்டீஸ்' ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது முதல் அமைச்சராக இருக்கக் கூடியவர் அன்மைய தினம் பி.டபிள்யூ.டி. அமைச்சராக இருந்தார்கள். இங்கு அங்கம் வகிக்கக்கூடிய திரு. கே. டி. கோசல்ராம் அவர்கள் அப்பொழுது பிரதிநிதியாக இருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய் இந்தத் திட்டத்திற்காக சர்க்காருக்கு கடனாக வசூலித்துத் தருகிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பொறுப்பைவிட அதிகமாகவே ஒரு கோடி 38 லட்ச ரூபாய் இந்த ஜில்லா மக்கள் இந்தத் திட்டத்திற்காக கடனாக உதவி அளித்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்த கடன் தொகையை, ரூ. 100-க்கு ரூ. 7, 8, 10 குறைத்துத்தான் அந்தப் பணத்தைத் திரும்ப வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இந்த விதமாக ஏறக்குறைய ரூ. 12, 13 லட்சம் விவசாயிகள் கடன் கொடுத்ததன் மூலம் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்கள் உதவித் தொகையாக எடுத்துக் கொள்வதற்கு முடியும் என்று கருதுகிறேன். அத்தகைய ஒரு குறிப்பிட்ட ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படி இந்தத் திட்டம் அந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இதை நோடிபை செய்து, இது பெட்ரமெண்டு லெவி வசூலிக்கத்தக்க திட்டமாக அமைய முடியுமா என்பதைத் தீவிரமாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மற்றொரு கோரிக்கை. ஒரு திட்டத்திற்கு எவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவு செய்து நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டமாக இருந்தாலும், கடைசியில் சில வேலைகள் பாக்கி நிற்கின்றன. கடை கோடியில் உள்ள சில குளங்களில் வாய்க்கால்கள் வெட்டாமல், கண்ணிகள் வெட்டாமல் வேலைகள் பாக்கி இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதை நிறைவேற்றவேண்டிய பொறுப்பு விவசாயிகளுடையதாக இருக்கிறது. அப்படி வேலைகள் பாக்கி இருக்குமானால், அதை பூர்த்தி செய்து நிறைவேற்றக்கூடிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு உண்டு என்பதை நான் பணிவாக நினைவுபடுத்திக் கொள்கிறேன்.

மணிமுத்தாறு, லோயர் பவானி போன்ற திட்டங்கள் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஆரம்பத்தில் சில கணக்குகள் போட்டு, எத்தனை ஆயிரம் ஏக்கருக்கு அது பயன்படவேண்டும் என்ற ஒரு நியதி ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள், இவ்வளவு ஏக்கரோடுக்கு பயன்படும் என்ற ஒரு அளவு நிர்ணயித்திருந்தார்கள். உதாரணமாக முதலில் 20,000 ஏக்கருக்கு பயன்படும் என்று நினைத்து, இப்பொழுது 18,000

23rd November 1963] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

ஏகருக்கு மட்டும் பயன்பட்டால், அந்த 2,000 ஏக்கரை விட்டு விட்டு, இன்னும் பயன் அடையாத பகுதி இருக்குமானால் அதை விட்டுவிட்டு, ஆரம்பத்தில் எத்தனை ஏக்கரேஜுக்கு பயன்படும் என்று கணக்குப் போட்டார்களோ, அந்த ஏக்கரேஜிலிருந்து பயன் படாத அளவுக்கு உள்ள ஏக்கரேஜைக் கழித்து, அந்த மதிப்பின் அடிப்படையிலே அந்தத் திட்டத்தைப் பொருத்தவரையில் கணக் கிடுவதுபற்றி, அதாவது எந்த அளவுக்கு பயன்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதுபற்றி, தீர்க்கமாக பரிசீலனை செய்து விவசாயிகளுக்கு தெரிவித்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

ஏழு வருஷங்களில் அநேக நிலப்பரிமாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. திட்டம் ஆரம்பிக்க காலத்தில் யாருக்கு நிலம் சொந்தமாக இருந்ததோ, அவர்களிடமிருந்து சில நிலங்கள் கைமாறிப் போயிருக்கிறது. அப்படி கைமாறி வந்தவர்களிடம் இந்த வரியை வசூலிப்பதா, அல்லது அபிவிருத்தி வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் யார் நிலச்சொந்தக்காரராக இருந்தாரோ அவரிடம் வசூலிப்பதா, ஏற்கனவே முதலில் அந்த நிலத்திற்கு சொந்தக் காரர்களாக இருந்தவர்களுக்கு இந்தப்பொருப்பு உண்டா, அல்லது இப்பொழுது நிலம் கைமாறி வந்தவர்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பு உண்டா என்பதைப்பற்றி விவாதம் இல்லாமல் தெளிவாக விவசாயிகள் மனதிற்கு தெளிவுபடுத்துவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். இதைத் தீர்க்கமாக பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் முடிவு எடுப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சற்று முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் ஒரு பொது விவாதத்தை மீண்டும் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், பொதுவாகவே, தமிழ்நாட்டிற்கே, இந்தியாவுக்கே அது லாபம் தரக்கூடிய திட்டம் என்ற கருத்தை மட்டும் சொன்னார்கள். அவருடைய அந்தக் கருத்துக்கு ஒன்றும் புறம்பான கருத்தை நான் எப்பொழுதும் சொல்லவில்லை. அதே நேரத்தில் அவர்கள் ஒன்றை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக பலன் மாகாணத்திற்கும், தேசத்திற்கும் இருந்தாலும்கூட, உடனடியாக பலன் அடையக்கூடியவர்கள் அந்தத் திட்ட எல்லைக்குள் இருக்கக்கூடியவர்கள் என்று சொன்னால், ஒன்றும் மிகையில்லை. ஆகையால், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவி கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்வதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதோ நீர்ப் பாசன திட்டம் அமைப்பதில் மட்டுமல்ல இதுமாதிரி செய்வது. மின்சார விஸ்தரிப்பு திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வோமானால், கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், அந்த விஸ்தரிப்புக்கு ஆகக்கூடிய மூலதனச் செலவில் 10 சதவிகிதம் வரைக்கும் காரண்டி கொடுத்தால்தான் மின்சார விஸ்தரிப்பு நடக்கும். அதை

[திரு. வெ. ராமையா] [23rd November 1963]

விவசாயிகள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் இந்த வாதத்தை அந்தப் பக்கம் கொஞ்சம் இழுத்தோமானால், எந்த விதத்திலும் மின்சார விஸ்தரிப்புக்கு காரணடி வாங்கவே முடியாது. இந்த நீர்ப்பாசன திட்டங்களைவிட மின்சார திட்டம் சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான பொருள் செலவு ஆகிறது. ஒரு விவசாயி பெரிய அளவுக்கு செலவு செய்து கிணறு வெட்ட வேண்டும். அதற்கு மின்சாரம் விஸ்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டால், குறைந்த பட்ச கட்டணம் கட்ட வேண்டும். சமீபகாலம் வரை ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு ரூ. 50 கட்ட வேண்டும். இப்பொழுது கொஞ்சம் இதைத் தளர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஐந்து ஹார்ஸ் பவருக்கு ரூ. 250 கட்டவேண்டும், மின்சாரம் எடுத்துக் கொண்டாலும், எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் கட்ட வேண்டும். உடனே லாபம் தருகிறது என்று விவசாயிகள் அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது நியாயம் என்று கருதுகிறார்கள். அதே தத்துவ அடிப்படையில் பார்த்தால், எந்த ஒரு பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டத்தையும் நிறைவேற்றுவதன் காரணமாக, வறண்ட பகுதி விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமாக, நிச்சயமாக உழைப்புக்குத் தகுந்த லாபம் கிடைக்கும் என்று உறுதி அவர்களுக்கு ஏற்படும்பொழுது, அந்த விவசாயிகள் இதை ஒரு பெரிய பாதகமாக நினைப்பது கிடையாது.

இந்த லெவி முறையைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் நினைப்பதைவிட, விவசாயிகளே ஒரு திட்டம் நிறைவேற வேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக அவர்கள் உதவித் தொகை கொடுக்க முடியும், அவர்களுடைய பூமியின் மதிப்பு உயருகிறது. ஆகவே அதிலிருந்து ஒரு பங்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் ஜில்லா விவசாயிகளிடமிருந்துதான் இந்தக் கருத்து அதிகமாக வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் எதேனும் ஒரு திட்டத்தைக் குறித்து கோரிக்கை வரும் பட்சத்தில், கோயம்புத்தூர் ஜில்லா விவசாயிகளாக இருந்தால், “நாங்கள் பெட்டர்மென்ட் லெவி கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம்” என்று அதிலே எழுதியிருப்பார்கள். ஆகவே இதை ஒரு பொது வரி என்ற அடிப்படையில் குழப்புவதில் நியாயம் இல்லை.

அரசாங்கம் இதை ஏற்றுக் கொள்ளும்பொழுது பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிவித்தார்கள். சில இடங்களில் விவசாயிகளே முன்வந்து பணம் கொடுக்கிறார்கள். திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் மதிப்புப்படி, பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் மட்டும்தான் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய முறையிலே, திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் அவர்கள், பெரிய விவசாயிகளிடமிருந்து கடன் தொகையை வாங்காமல், சிறிய விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். வறண்ட பகுதிகளுக்கு எல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் எவ்வளவு தூரம் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க வேண்டுமோ, அதைத் கொடுப்பதற்கு விவசாயிகள் தயாராய் இருக்கிறார்கள்,

23rd November 1963] [திரு. வெ. ராமையா]

ஏதோ கிளர்ச்சியின் காரணமாக பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முடிவு செய்யப்பட்ட சட்டம் கைவிடப்பட்டது என்று திரு. கே. ஆர். நல்லசிவம் தெரிவித்தார்கள். அப்படி ஒன்றும் கைவிடப்படவில்லை. அந்தச் சட்டம் உயிரோடு இருக்கிறது. நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களைப் போக்கக்கூடிய முறையிலே திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். கிளர்ச்சி செய்வதன் மூலம் சட்டத்தைக் கைவிட்டு விடுவோம் என்று சொன்னால், அந்தக் கருத்தை யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். திரு. நல்லசிவம் அவர்கள்கூட ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். நடைமுறையில் அதிகாரிகளால் கூட தீர்க்க முடியாத பல சிக்கல்கள் இருப்பதால், அவற்றின் காரணமாக விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு ஏற்படக்கூடாது என்பதை மனதில் வைத்து, மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து, கொண்டு வரவேண்டிய திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் மாதா கவுடர், இதிலேயும் கூட சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். கூடாரம் போன்ற பகுதிகளில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தத் திருத்தம் அதிகக் கஷ்டத்தைத் தராது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் செல்வராஜன் பேசும்பொழுது, மணிமுத்தார் திட்டத்திலுள்ள விசேஷப் பிரச்சனைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன கருத்தை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு, அதில் விசேஷ கவனம் செலுத்தி, அரசாங்கம் வேண்டிய முடிவுகளை எடுக்கும்.

அவர் மற்றொரு கருத்தையும் தெரிவித்தார். திட்டம் உருவாகும்பொழுது, திட்ட அறிக்கையைப் பார்த்தால், இத்தனை கோடி ரூபாய் லெவி செலுத்தினால், இத்தனை லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடிக்கு வரும் என்று என்ஜினியர்கள் முடிவு செய்திருப்பார்கள். ஆனால் திட்டம் முடிந்ததற்குப் பிறகு, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகூட சில நிலங்கள் திட்டத்தினால் பயன் அடையாமல் போய் விடும். உத்தரவு பிறப்பிக்கும் நேரத்தில் அதைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதை எல்லாம் அரசாங்கம் மனதிலே கொண்டு, இதுபோல் ஏதேனும் கஷ்டங்கள் வந்தால் விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும், அதற்குத் தகுந்த முடிவுகளை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை சபை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 19 of 1963), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.